

opusdei.org

Evangelium Svaté rodiny: Ježíš, Maria a Josef (cyklus A)

Komentář ke svátku Svaté rodiny. „Z Egypta jsem povolal svého syna.“ Ideální rodina není ta, kde nejsou problémy, nýbrž ta, která má Boha ve středu a je spojena opravdovou láskou.

27.12.2025

Evangelium (Mt 2,13–15; 19–23)

Když mudrci odešli, zjevil se Josefovi ve snu anděl Páně a řekl: "Vstaň,

vezmi dítě i jeho matku, uteč do Egypta a zůstaň tam, dokud ti neřeknu. Herodes totiž bude po dítěti pátrat, aby ho zahubil." Vstal tedy, vzal v noci dítě i jeho matku, odebral se do Egypta a byl tam až do Herodovy smrti. Tak se splnilo, co řekl Pán ústy proroka: 'Z Egypta jsem povolal svého syna.' Když Herodes zemřel, zjevil se v Egyptě Josefovi ve snu anděl Páně a řekl: "Vstaň, vezmi dítě i jeho matku a jdi do izraelské země, protože ti, kdo ukládali dítěti o život, už zemřeli." Vstal tedy, vzal dítě i jeho matku a odebral se do izraelské země. Ale když uslyšel, že je v Judsku místo svého otce Heroda králem Archelaus, bál se tam jít, a podle pokynu ve snu se odebral na území galilejské. Šel tedy a usadil se v městě, které se jmenuje Nazaret, aby se splnilo, co je řečeno ústy proroků: 'Bude nazýván Nazaretský.'

Komentář

Evangelium liturgického svátku Svaté rodiny zachycuje dva úryvky z Ježíšova dětství podle svatého Matouše: útěk do Egypta kvůli Herodovi a návrat Svaté rodiny do izraelské země, do Nazareta. Matouš se snaží ukázat, že jak dramatické události Ježíšova skrytého života, tak i ty nejobyčejnější a všední se udály v souladu s Písmy. Měly tedy hluboký smysl, předem určený Boží prozřetelností. Jestliže totiž izraelský lid musel podle knihy Exodus utíkat před hrozbou z Egypta, nyní se Egypt – v radostném protikladu – stává pro Mesiáše místem útočiště. Odtud jej Bůh povolá jako svého Syna, aby se vrátil do izraelské země a přinesl spásu svému lidu i pohanům. Boží pokyny a jejich rozhodnutí sledující okolnosti vedou Marii a Josefa k tomu, aby se usadili v Nazaretě, kde Ježíš prožije většinu svého života.

O dramatické události útěku do Egypta jednou papež František

poznámenal: „Dnes nám evangelium představuje Svatou rodinu na bolestné cestě vyhnanství při hledání útočiště v Egyptě. Josef, Maria a Ježíš zakoušejí dramatickou situaci uprchlíků, poznámenanou strachem, nejistotou a nepohodlím (srov. Mt 2,13–15.19–23). (...) Ježíš chtěl patřit k rodině, která tyto obtíže zakusila, aby se nikdo necítil vyloučen z milující Boží blízkosti. Útěk do Egypta vyvolaný Herodovými hrozbami nám ukazuje, že Bůh je tam, kde je člověk v nebezpečí, kde člověk trpí, tam kde prchá, kde zakouší odmítnutí a opuštěnost; ale Bůh je také tam, kde člověk sní, doufá v návrat do své vlasti ve svobodě, plánuje a rozhoduje se ve prospěch života a vlastní důstojnosti i důstojnosti svých blízkých.“ [1] Z tohoto úryvku plyne, že události našeho života neunikají pozornému a milujícímu pohledu Boha, stejně jako mu neunikaly události života jeho Syna. Vše, co se nám děje, v sobě

skrývá smysl, který máme pochopit a zároveň svobodnou spoluprací vytvářet, i když se nám zpočátku může zdát bolestný.

Smysl mají v Božích očích i ty události, které se zdají obyčejné a bezvýznamné. Jak papež dále říká: „Dnes se náš pohled na Svatou rodinu nechává přitahovat také prostotou života, který vedla v Nazaretě. Je to příklad, který velmi prospívá našim rodinám, pomáhá jim stávat se stále více společenstvím lásky a smíření, kde se zakouší něha, vzájemná pomoc a vzájemné odpuštění.“ [2]

Svatá rodina, a zvláště svatý Josef, se v tomto evangeliu jeví jako dojemný vzor přijetí Boží vůle a snahy jí porozumět a spolupracovat s ní. Díky rozhodnutím Marie a Josefa naplní Boží Syn Boží vůli: žít v obyčejné rodině, vést po mnoho let všední život a být nazýván „Nazaretský“. Jak

vysvětloval svatý Josemaría, „Ježíš, který vyrůstá a žije jako jeden z nás, nám zjevuje, že lidská existence, každodenní a obyčejná činnost má božský smysl.

Ať jsme tyto pravdy zvažovali sebevíc, musíme se vždy znovu naplnit úžasem při pomyslení na třicet let ve skrytosti, které tvoří většinu Ježíšova života mezi jeho lidskými bratry. Roky ve stínu, ale pro nás jasné jako sluneční světlo. Lépe řečeno záře, která osvětluje naše dny a dává jim pravý smysl, neboť jsme obyčejní křesťané, kteří vedou všední život jako miliony lidí na nejrůznějších místech světa.

Takto žil Ježíš po šest pětiletí (lustrum): byl fabri filius (Mt 13,55), syn tesaře. Poté přijdou tři roky veřejného života s voláním zástupů. Lidé se podivují: kdo je to?, kde se naučil tolika věcem? Protože jeho život byl životem obyčejného lidu

jeho kraje. Byl faber, filius Mariae (Mk 6,3), tesař, syn Marie. A byl to Bůh a uskutečňoval vykoupení lidského rodu a přitahoval všechno k sobě (Jan 12,32).“ [3]

[1] Papež František, Anděl Páně, 29. prosince 2013.

[2] Tamtéž.

[3] Sv. Josemaría, Jít s Kristem, 14.

Pablo M. Edo

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
evangelium-svate-rodiny-jezis-maria-a-
josef-cyklus-a/](https://opusdei.org/cs-cz/article/evangelium-svate-rodiny-jezis-maria-a-josef-cyklus-a/) (31.03.2026)